

ZA
LJUBAN
MOJE
DAME

KITI KARAN I IARISA ZAGERIS

Prevela Branislava Maoduš

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2019.

Našim milim voljenima

STANI!

U ljubavi pravoj nikad ništa nije išlo pravim putem – pa tako pravim putem ne ide ni ova knjiga. Ne izlažite sebe jadu i zbunjenosti listanjem stranica numeričkim redom! Bacite li oko na drugi odeljak ili predugo zadržite pogled na retku pored onog koji ste odabrali, biće kao da ste počinili kakvu nepriličnost na balu: SKANDAL! DUŠEVNA BOL! POTPUNA PROPAST!

Drugim rečima, nema varanja.

Vi svoju ljubavnu avanturu lepo započnite od prve stranice i sledite uputstva na dnu svake strane. Vaši izbori će vas voditi od prostranstava Škotskog gorja, preko tajanstvenih vresišta maglovitog Jorkšira, do egzotičnih ravnica peskom prekrivenog Egipta. Svaka odluka može da vam donese večnu sreću, ili da vas baci u najdublje očajanje – zato birajte pažljivo!

Odaberete li mudro, otmeno društvo će samo o vama pričati, a vi ćete se naći u zagrljaju uzbudljivog, doveka vernog i izvanredno stasitog partnera, koji je preko svake mere šarmantan i odan. Odaberete li loše, mogli biste završiti prosjačeći za koru hleba, napušteni u najbednijoj londonskoj sirotinjskoj četvrti. Zaista, u ljubavi je sve moguće.

A sada krenite – romantična sudbina vas čeka!

DRAMATIS PERSONAE

Vi ste vi. Doduše, u ubogom odvažnom izdanju iz Londona regentskog perioda. Devojče ste od dvadeset osam godina i umete baš lepo da oslikavate paravane, ali i da svirate sonate na klaviru; no nužda vas pritiska da pronađete ljubav u vidu primereno bogatog, dobrodušnog, ili pohotljivog supružnika – ili ćete doveka ostati usedelica.

LEDI EVANDŽELIN JANGBLAD je slobodumna žena s prošlošću – i vaša najbolja (kahn, jedina) prijateljica. Ona silno voli intrige, bitke i eksperimente; svaki njen pokret prati skandal. Može da se meri u nevaljalštinama sa svakim razvratnikom suprotnog pola, naravno, kad ne baca u beznađe svoju tetku, leđi Aureliju Krejven, pričama o svojim učenim skarednostima. Ona obećava da će vas na ovaj ili onaj način spasti usedelištva, ako želite. Već neko vreme želi da se vrati u Egipat i volela bi da ima saputnika...

SER BENEDIKT GRANVIL je imućan rođak leđi Krejven. On je lep, dosetljiv i ima prihode od deset hiljada funti godišnje. Oštar jezik je omiljeno oružje ovog barona usred rata londonskih majki u lovu na poželjne mlade neženje. Nadaleko pametniji od većine glupaka s kojima se sreće, ser Granvil susreće sebi ravnog tek kad

ste vi izvoleli da se upustite s njim u umnu bitku – odolevajući najnižim strastima koje uzajamno osećate.

KAPETAN ANGUS MARTAGART je neuglađeni Škot prgave prirode i zlatnog srca. Nije čovek koji se odaje društvenim površnostima pa svoje dane provodi brinući za siročad i udovice iz skorašnjih ratova. Premda je lepo definisan ridokosi muškarac, strasti vatrene kao i njegova kosa, Mak se više posvećuje dobrim, a ne strastvenim delima. No, u njegovom časnom vojničkom telu kola silna moć vresišta Škotskog gorja, odakle potiče, i ljubav čestite žene bi mogla i u njemu i u njoj samoj da probudi strast kakvu još nikada nisu osetili.

LORD GARAVEJ KREJVEN je toliko lud i loš da se u otmenom društvu priča da čak i lord Bajron smatra da je opasno poznavati ga. Sklon je napadima gneva i dugačkim neobjašnjivim odsustvima (a ne manjka mu raskopčanih košulja, koje otkrivaju njegove ustalane mišiće), sin leđi Krejven je gospodar vlastelinskog imanja Houpsend. Da li bi mogao biti i gospodar vašeg srca? Surov i mračan, lord Krejven je divlja zver, koja se ne može ukrotiti. Ali možda ste i vi takvi...

„Pomeri tu nogu, devojko!“, sikće udova ledi Krejven i bocka vas štapom. Vas dve sedite u njenoj prilično otrcanoj kočiji i idete na vaš prvi društveni događaj otkako ste počeli da radite kao njena družbenica pre više od jedne godine. Nažalost, ovakvo ponašanje je sasvim uobičajeno pa samo uzdišete i stiskate se da zauzmete još manje mesta. E sad, ako vas još jednom bocne, završićete u zagrljaju vrata kočije.

„Ovo je tako žalosna prilika. Ne znam zašto nas Evandželin tera da prisustvujemo“, gundā ledi Krejven.

„Pa, ipak je to za udovice i ratnu siročad...“, usuđujete se da učtivo kažete, pre nego što vas ona preseče pogledom kojim bi mogla i farbu da oljušti.

„Da li izgledam kao da želim da čujem tvoje mišljenje?“ Znete šta je dobro za vas pa odmah prestajete da pričate. Ledi Krejven nastavlja tiradu: „Zaista, imaš vunu u glavi, kao i tvoj deda. Užasan čovek! Ne znam šta je tvojoj babi bilo na pameti kad se za njega udala – i još nije imao ni novca, da mu bar nešto ide u prilog! A rekla bih da ni tvoj pokojni otac nije bio mnogo drugačiji, jer ti nije ostavio ništa čime bi se izdržavala posle njegove smrti...“

Kako većinu vremena provodite s ledi Krejven, umete vrlo vešto da se ujedete za jezik, ali njene okrutne reči o vašem voljenom ocu zasekle su do srži. No, ipak vas ta matora aždaja izdržava pa nemate izbora do da stisnete zube i samo pesnicama izgužvate svoju tanku haljinu. To je haljina koju je ledi Krejven odbacila: najmanje je dvadeset godina zastarela, i podozreivate da vam je odabrala baš tu haljinu jer se boja senfa nikako ne slaže s vašim tenom.

„Da nije nežnih osećanja, koja još gajim prema tvojoj pokojnoj majci, izbacila bih te na ulicu! Šta bi ti onda, a?“

Negodujete nemo, ali staloženo.

„Bez sumnje bi pokušala da pronađeš pokrovitelja! Baš kao što si se bestidno nameračila na ser Čarlsa Berli-Fenšoa. Mada ne verujem da bi iko želeo da ima posla s jednim tako budalastim malim balavcem!“

Još snažnije skupljate pesnice u suknji. Odvrtni ser Čarls je dovoljno star da vam bude deda i zaista već neko vreme njuška oko vas, bez sumnje

Za ljubav moje dame

traži lepu, popustljivu i *mnogo* mlađu nevestu. Ipak, zar bi život u braku bez ljubavi bio išta bolji od vašeg trenutnog života?

Kočija stiže na odredište i vi se trzate iz mračnih misli – premda samo na trenutak. Možda će ovo biti noć koja će sve promeniti?

.....
Da li ćete poći sa svojom svirepom poslodavkom na bal za prikupljanje sredstava za Udruženje za zaštitu udovica i ratne siročadi? Društvo možda i gnusno, ali balovi su zabavni! Ako želite na bal, okrenite stranu 60.

Ili ćete pobeći od ledi Krejven pa makar morali da prodajete svoje mlado telo po hladnim okrutnim noćima da preživite? Ako je tako, ne čitajte dalje, jer je vaša propast neizbežna, a kraj priče vrlo izvestan: umrećete od sifilisa za godinu dana.

Žao nam je. Ovo možda jeste avantura u kojoj sami birate put kojim ćete ići, ali vama su, kao mladoj, siromašnoj i neudatoj ženi s početka XIX veka, mogućnosti u velikoj meri ograničene. Ali biće bolje! Idite na stranu 60.

„Žao mi je, Kamale, ali nisam sigurna da je dobro za mene da ostanem ovde.“

„Razumem“, kaže žalosno. „I meni je žao.“

Smešite mu se nežno, prijateljski. Oboje se pretvarate da ga ovo nije načisto slomilo.

„Znate li šta ćete dalje?“, pita iskreno zabrinuto. Gledate ga mirno.

„Zapravo, Kamale, znam.“

.....
Kakvi su vam planovi?

Hoćete li prihvatiti posao guvernante kod tajanstvenog – i potencijalno opasnog – lorda Krejvena? Ako je tako, idite na stranu 13.

Ili ste zauvek završili s opasnošću? Možda će vas ona aždaja, ledi Krejven, ponovo primiti za družbenicu... i možda će vas povesti na još neki bal. Ako vam je to više po volji, idite na stranu 269.

Čekate jeftin prevoz koji ste rezervisali u noćnoj poštanskoj postaji, sve svoje nosite u putnoj torbi, a srce vam je u grlu. Vlastelinska kuća Houpsend, dom vašeg novog poslodavca, nalazi se duboko u nedodijji, usred talasastih jorkširskih vresišta. Daleko od otmenog društva, daleko od Londona, a vi se nadate, daleko i od svega što ste proživeli u potrazi za ljubavlju. Trudite se da ne drhtite na hladnoj slaboj kiši. Ovaj tajanstveni lord je nepredvidiv sin udove Aždaje, bogataš koji na prvom mestu želi da drži majku dalje od sebe i izbegne, koliko može, njeno uplitanje. Znete i da ima živog sina i mrtvu ženu i da se ožalošćeni lord Krejven nije ponovo oženio.

„Ovo vreme ne prija ni čoveku ni životinji, gospojice.“ Iz senki izranja prijateljsko naočito lice – kočijaš. „Eee, al’ vi ste kô cvet lepi“, kaže zadihano i bez traga lukavstva u otegnutom jorkširskom naglasku.

„Prilično mokat cvet u ovom trenutku, dobri gospodine.“ Ne možete a da se ne zakikoćete.

On vam uzvraća osmehom, ali u nedužnim, poput divljeg zumbula plavim očima, gaji neobično tužan izraz i žurno skače s kočije da unese vaše torbe i pomogne vam da uđete u krčmu *Zaklano jagnje*, mesto sastanka. Telo mladog naočitog kočijaša je stameno i prijatno muževne građe, a kiša je učinila uslugu i njemu i vama nakvasivši mu košulju tako da se ona zalupi za njega poput ljubavnice.

„Nadam se da će vam biti... prijatno.“ Trlja vrat nervozno, kao da skuplja hrabrost da izgovori nešto drsko... ili sasvim nedozvoljeno. „Vidite, ne bi trebalo da kažem...“, konačno se usuđuje, „... ali nakon što sam mami rekô da vozim mladu damu u kuću Houpsend – pa, ona otad samo što ne presvisne od muke, gospojice. A i ja, da budem iskren. Nije to mesto za milu mladu damu kap što ste vi.“

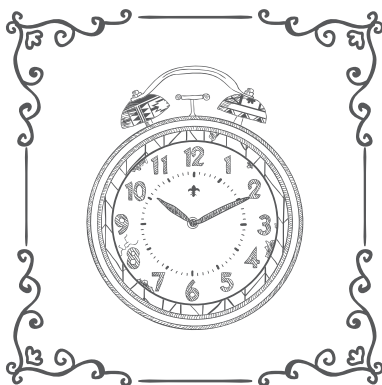
„Šta, dođavola, mislite pod tim?“, pitate, a srce vam divlje tuče.

„Samo... svet priča svakojake budalaštine u ovim krajevima, gospojice, i obično ja te koještarije ne slušam. Ali... zna se dobro da su sve mlade dame u kući Houpsend loše završavale. Znam da nije moje da to kažem, ali... samo sam želeo da znate da sam ja odma tu, u selu, ako vam ustreba pomoć i sklonište, gospojice.“

Kiti Karan i Larisa Zageris

„N-naravno“, cičite rastrojeni, koliko zbog upozorenja, toliko i zbog njegovih krupnih ramena, koja je zaštitnički raširio na vratima kočije. „Naravno, gospodine...“

„Tedi, gospojice. Tedi Brejtvej, na usluzi, i sad i uvek. Dajem vam reč.“ Ljubi vam žurno ruku. Neprimereno je zadržava trenutak predugo i gleda vas osećajnim plavim očima, u kojima plamti duboka nežna požuda.

Vreme je da prigrлите svoju gotsku sudbinu i nastavite dalje. Idite na stranu 167.

Za ljubav moje dame

Život u zamku Glenbler možda jeste bezbedan, ali tek što ste imali priliku da se okušate u špijunaži. Sad znate kakav život zaista želite.

„Na usluzi, lorde Fleming“, kažete i spuštate se u kniks.

„O!“ Iza vas odjekuje muški glas težak od uzbuđenja. „Nikad nisam umeo da se opraštam.“ Okrećete se prema Maku, a on se smeje da sakrije suze u očima. Gleda vas. Njegov topli veličanstveni pogled susreće vaš, možda poslednji put.

Nežno ga ljubite. „Nećemo onda ništa govoriti.“

„Ništa.“

Klimate jedno drugom glavom i Mak, trljajući oči, odlazi.

Oli se zbunjeno okreće prema vama. „Ne mogu da verujem da će tebe, bez dana iskustva, unaprediti iz civila u špijuna!“

„Zato ću joj dodeliti iskusnog instruktora“, kaže lord Fleming kratko. „Iskusnog u ovoj profesiji, a koji i odranije poznaje dotičnu mladu damu.“

Oli se podrugljivo smeje. „Srećno vam bilo da nađete momka koji odgovara tom opisu.“

Lord Fleming koluta očima prema vama. „Dragi moj Rastone, već sam ga pronašao. Čestitam! Od danas imaš novog partnera.“

Oli zeva u čudu. „Ali... ona je...“

„Lepa deva kakva se može naći samo u parku, voleo bih da je dotaknem u mraku?“, kažete vi. Olija obliva rumenilo, čak se i lord Fleming aristokratski smejuje. „Sigurno se sećaš tog stiha, Oli.“

„Uveravam te, mila moja“, kaže Oli usplahireno, „napisao bih ti ovog časa novu pesmu kad bih morao da se dosetim rime za užasnu nečovečnu skorojevičku i cepidlaku.“

Zlurado se smejujete. „Ajde sad, partneru“, kažete. „Obećavam ti da ću ti dozvoliti da sâm rešiš nekoliko slučajeva.“

Lord Fleming tapše. „Zamolio bih vas da se štedite za sledeći zadatak.“

Nakon ovih reči vi i Oli odlazite da postanete glavni likovi u svom serijalu istorijskih trilera.

Kraj

Ništa ne može dodatno da vam istanji već iskrzane nerve kao vožnja kočijom ka posedu oko kog se spore dvojica muškaraca – jednog od njih ste umalo ubili, a drugog ste upravo strastveno poljubili.

Kad ste otišli na prvi bal s Aždajom, niste znali da ćete tada početi da pišete priču svog života. Niti ste bili svesna da će vaša priča biti puna skandala, intriga i smrtonosnih lampi u obliku izvesnih, kahm, korisnih delova tela. Nikada ni sanjati niste mogli da će se priča o vama i Benediktu tako nasilno preliti, poput oborene staklenke s mastilom na čist list nežne hartije.

Benedikt izgleda jednako napeto kao i vi. Sigurno vaše umorno ćutanje – i bolnu požudu – tumači kao teskobu.

„Bestraga, ženo, nisi ga ubila. Prestani da se grizeš.“ Benedikt se nelagodno meškolji na sedištu.

„Umalo da ga ubijem!“

„Žao ti je što nisi dovršila posao?“

„Žao mi je zbog nereda koji smo ostavili u otmenim sobama madam Krozbi.“

„Uveren sam da su njene otmene sobe videle i mnogo gori nered“, uzdiše Benedikt.

„Ili mnogo bolji red.“ Srećni ste što je vaša bila poslednja, ali muči vas što čezneš da se njegove pametne nežne usne ponovo spuste na vaše. Pitate se da li i on misli na taj trenutak sukoba. Vidite kako se bori da pronađe prijatniji položaj. Čeznete da ga dotaknete, i da ga ukorite što nije uvideo očigledno najbolje rešenje ovog problema.

„Znate, ako sklonimo poklopac s klupe i spustimo ga, mogli bismo oboje da legnemo u ovu prokletu kočiju.“ Gurate ga u stranu i nameštate klupu; pretvarate kočiju, tu sobu za mučenje na točkovima, u pokretni krevet. Ali pre nego što ste stigli da razmislite, gurnuli ste ga na leđa i našli se na njemu. Osećate iznenadnu vrelinu i pritisak na suknjama i shvatate da kod njega nije prošao neprimećen novi raspored sedenja. Ni najmanje.

Uzimate jastuče i stavljate mu ga pod glavu. Izvija se da ga prihvati i prislanja svoju napetu muškost uz vašu intimu pokrivenu suknjom. Ne možete a da ne zaječite tiho, od čistog zadovoljstva.

Za ljubav moje dame

„Da li je ovako bolje?“, trudite se da vam glas bude što ravnomerniji i ritmičniji dok on nastavlja moćno ali uzdržano da nadire svojim kao kamen čvrstim i željnim bedrima.

„Mnogo bolje“, odgovara, i pre nego što mu se ta kratka reč otela, njegove usne su se našle na vama. Vaše usne, uši i vrat su kora zabranjenog voća koje on očajnički želi da proba.

„Ovo je pogrešno“, šapuće vam u dekolte. Prstima se žurno bori protiv vašeg zajedničkog neprijatelja – gornjeg dela vaše haljine – i ubrzo se propate u njegove gladne ruke.

„Da li je pametno?“, šapućete mu u nabrane obrve, provlačite prste kroz njegove guste rasute lokne i privlačite lice svojim oslobođenim grudima.

„Mmmmh“, odgovara pre nego što se odvoji od vas. „Znaš proketo dobro da ne mogu da ti odgovorim dok su mi tvoje grudi u ustima“, ljuti se.

„Zar mislite da je to bilo namerno? Ooo!“, gubite želju da se drsko raspravljate s njim jer vam on svojim veštijim jezikom opslužuje jednu pa drugu bradavicu.

„Zašto je važno šta ja mislim, zašto je bilo šta od toga važno? Ma šta da se desi s nama, imamo sad. Imamo diskretnu reku i kočiju-postelju i jedno drugo i...“ Prekidate njegove tragične fantazije vešto mu otkopčavajući čak-šire. „Imamo *sad!*“

Ni ptica koja bi proletela iznad vas ne bi primetila vašu kočiju, malu veselu senku u širokom svetu drveća prošaranog mesečinom. Ali kad bi ta ptičica oslušnula vaše jecaje, prepoznala bi sreću životinja koje su pronašle svog para. I radost još slađu zbog gorke spoznaje da biste ga mogli izgubiti, verovatno i hoćete, na blistavoj svetlosti jutra.

Vi ste zvezda padalica na mračnom nebu. Idite na stranu 158.

Odmahujete glavom, a srce vam je u grlu. Mak klima glavom drhtavo i snažno vas grli.

„Nikada nisam umeo da se opraštam“, kaže i smeje se da sakrije suze koje mu sijaju u očima.

„Naročito kad ne želite da se oprostite“, slažete se. Gleda vas. Njegov topli i veličanstveni pogled susreće vaš, mislite, možda poslednji put.

Ljubite ga. „Nećemo onda ništa govoriti.“

„Ništa.“

Klimate jedno drugom glavom, i Mak zatim, trljajući oči, odlazi. Uzdižete dok posmatrate njegovo savršeno telo kako se udaljava... ali znate u duši da je tako najbolje. Vaše vreme ovde je prošlo. Morate stvoriti sebi novi život.

.....
Ali kuda ćete sad?

Ako želite sebi da olakšate i odete kod lorda Krejvena da podučavate samo jedno dete u kući koja se ne raspada, idite na stranu 13.

Ako želite veći izazov, i da vidite sveta sa leđi Evandželin, idite na stranu 172.

Za ljubav moje dame

Sve vaše sumnje nestaju čim kročite na pijacu u Kairu. Do tada nikada niste videli toliko živih boja, čuli toliko neobičnih i fascinantnih zvukova, ni namirisali toliko predivnih i zanosnih začina – čak ni u godinama koje ste proveli na marginama otmenog društva.

„O, Kamale, ovo je predivno!“, kažete zadivljeno. Kamal se široko osmejuje.

„Hvala, gospođice. Moje je zadovoljstvo da uradim sve za prijateljicu ledi Evandželin. Ona je veliki dobrotvor muzeja – ne bi ni postojao da nije njenog pokroviteljstva.“

„Nisam znala za to!“, kažete iznenađeno. „Premda je trebalo da shvatim. I meni je pokazala veliku dobrotu i velikodušnost.“

„To me ne čudi“, kaže Kamal. „Ledi Evandželin je uvek okružena velikom lepotom...“ Iznenada zastaje postiđeno.

„O... mislim da ona nije... odnosno...“, zamuckujete, a zatim odustajete.

Nastavljate dalje prepunom ulicom u neprijatnoj tišini pre nego što vas radoznalost savlada.

„Da li je i Delfin Sen Kroa“, počinjete, „da li je i ona velika lepotica?“

„O, jeste!“, kaže Kamal. „Jedna od najlepših žena koje sam ikada video.“

„O!“ Ovo vas neobično pogađa. „A ona i ledi Evandželin su bile bliske?“

„Tako je“, kaže Kamal. „Bile su neobičan par, ledi Evandželin je bila ugledna udata Engleskinja, a Delfin zanemarena kćerka francuskog dezertera. Ali jedno vreme su bile nerazdvojne.“

„Pa šta se desilo?“, izleće vam.

„To je prava misterija. Premda se promena u njihovom prijateljstvu poklopila s iznenadnim nestankom Delfin iz uglednog društva. Ledi Evandželin i njen pokojni suprug su se nedugo potom vratili u Englesku...“ Kamal iznenada širi oči. Raskrsnica na kojoj stojite odjednom je postala pusta, ako se ne računaju četiri grubijana opasnog izgleda. Na čelu grupe je muškarac kom ste poverili da vas štiti; njegove zelene oči sijaju hladnim pobedonosnim sjajem.

„Faruče?“, viče Kamal.

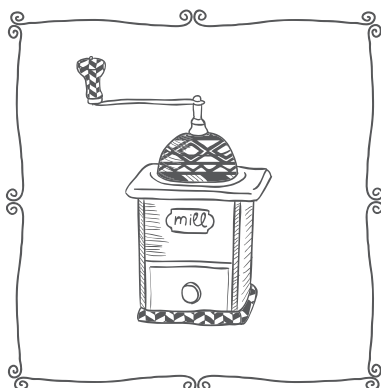
„Ne“, kaže on i svlači šal da otkrije lice, koliko lepo, toliko i brutalno. Smeje se sumorno. „Moje pravo ime je Fabjen. Fabjen de Manžpuse. Bio si previše zauzet svojim budalastim antikvitetima da primetiš da sam sve

Kiti Karan i Larisa Zageris

vreme kao tvoj čuvar radio za drugoga. A sad je moj zadatak gotovo završen.“

Faruk/Fabjen kreće prema vama, a njegov glatki pokret odaje veštinu i moć pantera.

„Mlada dama sad ide sa mnom!“

.....
Hoćete li se svim silama boriti protiv grubijana i njihovog naočitog vode? Prokleti da ste ako dozvolite da vas odvedu bez borbe! Ako je tako, idite na stranu 280.

Bežite koliko vas noge nose i vučete Kamala za sobom? Nema šanse da se odbranite od njih, a podozrevate da ni vaš novi prijatelj egiptolog nije za to kadar. Ako je tako, idite na stranu 243.